

dette Sted nemlig rettere oversættes omtrent saaledes: »selv om du og kan blive fri, da vælg hellere hint« (altsaa Trællestanden). Jeg husker nu ikke længere, om de lærde Fortolkere bleve enige, eller hvad Udslag Striden fik; ej heller kan jeg Græsk nok til at turde tillade mig et Skjøn om, hvo der havde Ret. Men sæt nu, at Sprogforskerne — thi deres Stemme maa jo dog heri være afgjørende — kom til den Slutning, at Scharlings Oversættelse var den rigtige, kunde man saa ikke bebrejde den kristne Kirke den Iver, som den fra de ældste Tider udfoldede for at faa Trældommen afskaffet, lige indtil dens Præsteskab i Forbandelsen mod Cham udfandt et Forsvar for Negerslaveriet? Og have vi da ikke i vore Dage med Urette glædet os over Negernes Frigjørelse i Amerika og Livegenskabets Afskaffelse i Rusland? Eller maa man ikke snarere lære heraf, at man skal være varsom med at uddrage Regler for det borgerlige Samfunds Ordning af enkelte Skriftsteder, hvis Oversættelse ikke er aldeles utvivlsom, og hvis Forklaring dog altid maa ses i nogen Sammenhæng med Samfundsforholdene for atten Hundredaar siden. I hvert Fald maa man ikke give Skriftstederne en videre Rækkeevne, end Ordene strængt taget kræve, og man kan saaledes ikke af Formaningen til Hustruerne overfor deres »egne Mænd« drage en Slutning om Kvindekjønnets almindelige Underordnelse under Mandkjønnet som Helhed.

Dette synes nemlig at ligge til Grund for Pastor *Scheplers* hele Bevisførelse, skjønt det maa indrømmes, at hans første Artikel ingenlunde er klar. Naar han saaledes udtrykkelig (S. 227) paastaar, at »Kvinde Emancipationen betegner noget ganske bestemt, som ikke maa forvexles med, hvad man med et almindeligere Navn maaske kunde kalde Kvindesagen«, og naar han paa Forhaand vil fremhæve, at »vi ingenlunde have i Sinde at rejse nogen Modstand imod de Bestræbelser, der i vore Dage rettes paa at give Kvinden en mere betrygget Stilling og at skaffe hende rigere Lejlighed til at anvende sine Evner«, og at »vi fuldt ud kunne sympathisere med, hvad der kan gøres for ad Lovgivningens Vej at sikkre den gifte Kvinde mod en raa Mands brutale Voldsomhed« og »ganske kunne billige Martensens Ord i hans sociale Ethik: Arbejder, som Kvinder kunne